

af Forsømmelse undlade at lade deres Børn vaccinere, naar det saa skeer, at Koppesygdommen indtræder hos dem. Som sagt, dette er taget alene fra vedkommende Forældres Standpunkt og fra selve Børnenes Standpunkt, som tilhøre disse Forældre, der ikke ønske at lade deres Børn vaccinere. Men De maae, mine Herrer, huske paa, at om De end nok saa meget lægge Vægt paa Forældrenes Myndighed, saa maae De dog vel erindre, at det ikke er alene for disse Forældres Børn, at Sagen er af Bigtighed; det er ogsaa for Andre, for deres, der have en anden Anstuelse; thi den Sygdom, der her er Tale om, er smitsom. Hvor der er større Børn, der bevæge sig uden omkring mellem andre, er det Sagen, at de blive udsatte for Smitten, og disse Børn kunne igjen forplante Koppesmitten til andre, baade til Børn, som endnu ikke have naaet den Alder, hvori der vaccineres, og til andre, hos hvem det er saa lang Tid siden, at Vaccinationen har fundet Sted, at de ikke mere ere ganske beskyttede mod Sygdommen. Derfor blive saadanne uvaccinerede unge Mennesker Kilderne til og Brændpunkterne for Smittens Udbredelse, og derfor er i det almindelige Samfunds ikke mindre end i selve disse Børns Interesse Naabudet om Vaccinationen af saa særdeles stor Betydning. Jeg kan ikke sige Andet, end at et Lovforslag, hvori man ophæver den nuværende Forpligtelse til at lade Børn vaccinere, vil være en saa faul og skadelig Forholdsregel, at det vilde være overordentlig sorgeligt, om det blev vedtaget af den danske Lovgivningsmagt. Dette er min Overbevisning. Jeg kan derfor ikke slutte mig til det, som det ærede Fleertal af Udvalget har foreslaaet. Derimod finder jeg, at Mindretallets Forslag i det Hele fortjener anbefaling. Jeg er enig med den Tanke, der dert er fremsat, at den Maade, hvorpaa man hidtil har gennemført Vaccinationsforpligtelsen, nemlig ved at nægte Adgang til Confirmation, til Altrens Sacramente, til Ægteskab osv. for dem, der ikke ere vaccinerede, er en uheldig Form, og jeg skjønner ikke rettere, end at Mindretallet har fundet en meget passende og praktisk Afgjørelse af dette Spørgsmaal. Der er kun

et Punkt af større Betydning, som jeg vil tillade mig at henstille, det er, om ikke Bestemmelsen angaaende 12 Aars Alderen dog er for høj. Det forekommer mig, at dette er Tilfældet, og jeg skal ganske simpelthen sige hvorfor. Det er navnlig i Skolerne, at Smitten af Kopperne let indtræder, og derfor synes jeg, at den naturlige Grændse, naar man vil gjøre den saa høj som muligt, bør sættes til 7 Aar. Jeg skal ikke nægte, at jeg finder det meest praktisk, hvad man har indført i England, hvor man har vedtaget en Evangslov og der sat Grændsen, om jeg ikke husker feil, til 2 Aar. (Case: Net, til 2 Maanedere!) Naa, 2 Maanedere, ja dette tror jeg nu er vel lavt, idet der ikke saa sjældent er Børn, som man, naar de ere i en Alder af under 2 Maanedere, dog vilde have nogen Betænkelse ved at vaccinere — uagtet Mangfoldige, ja de Allerfleste, kan man gjøre det ved i denne Alder uden allemindste Fare. Jeg finder derfor, at man uden Betænkelse kan sætte Grændsen til 2 Aar. Da vi nu imidlertid ikke have haft nogen saadan aldeles bestemt Aldersgrændse for Confirmationen — ganske vist er der Indtrædelsen i Skolerne, som nu ogsaa er en Grændse, men denne Grændse er ikke almeengyldig, idet den nemlig ikke gjælder for Skolerne paa Landet —, vil jeg foreslaae det ærede Mindretal at overvete, om man ikke i Consequents med den Tanke, som gaaer igjennem dets Forslag, skulde sætte Lovmaalet til 7 Aar. — Det ærede Fleertal har under Nr. 11 foreslaaet tilføjet en Bestemmelse, som efter sit Indhold forekommer mig fuldkommen rigtig, nemlig den, at „Justitsministeren har at træffe saadanne Bestemmelser, som anses fornødne for at tilvejebringe Sikkerhed for, at der kun anvendes sund Vaccine“, men jeg vil dog tillade mig at hentele det ærede Fleertals Opmærksomhed paa, om den er tilstrækkelig. Jeg tror ikke, at den ærede Justitsminister ret vel vil være istand til at træffe slige Bestemmelser. Jeg formoder, at de ærede Medlemmer af Fleertallet have tænkt paa, at der gives nogle enkelte Tilfælde af visse bestemte Sygdomme, som kunne overføres ved Vaccination. Der er af et æret Medlem som saadanne Syg-